

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DELEGATURA w ŁODZI

Aleja Piłsudskiego 8
90-051 Łódź, P - 73

Tel. (0-42) 636-36-89, Fax (0-42) 636-07-12

E-mail: lodz@uokik.gov.pl

RŁO/430-4/05/MN/.....

Łódź, dnia 15 listopada 2005 r.

Decyzja Nr RŁO 33/2005

Na podstawie art. 101 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j.: Dz. U. z 2003 r. Nr 86, poz. 804; ze zm.) oraz stosownie do art. 28 ust. 6 tej ustawy i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. z 2002 r., Nr 18, poz. 172, ze zm.)

- w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,

nakłada się na Powszechną Agencję Internet PAI S.A. z siedzibą w Łodzi przy ul. Kilińskiego 119, 90-049 Łódź **karę pieniężną** w wysokości 16 316 zł (słownie: szesnaście tysięcy trzysta szesnaście zł) płatną do budżetu państwa z tytułu nie udzielenia informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 45 ww. ustawy.

Uzasadnienie

W dniu 30 czerwca 2005 r. na podstawie art. 43 ust. 1 i ust. 2 pkt 3 cytowanej ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów – zwana dalej: „ustawa o okik”, Postanowieniem Nr 1/401-15/05 zostało wszczęte postępowanie wyjaśniające w sprawie badania lokalnych (powiatowych) rynków usług dostępu do Internetu, w celu określenia ich struktury i stopnia koncentracji. Powyższe badanie objęło około 150 przedsiębiorców prowadzących działalność polegającą na świadczeniu usług dostępu do Internetu na terenie właściwości miejscowej Delegatury w Łodzi tj. w województwie łódzkim i województwie świętokrzyskim.

W ramach powyższego postępowania Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezes Urzędu”) w piśmie z dnia 14 lipca 2005 r. o sygn. akt RŁO/401-15/05/MN-26 (dowód: karta Nr 4), monicie z dnia 3 sierpnia 2005 r. o sygn. akt RŁO/401-15/05/MN- 142 (dowód: karta Nr 6) i monicie ostatecznym z dnia 23 sierpnia 2005 r. o sygn. akt RŁO/401-15/05-192 (dowód: karta Nr 8) wezwał w trybie art. 45 ustawy o okik Powszechną Agencję Internet PAI S.A. z siedzibą w Łodzi (dalej: „PAI S.A.”) do udzielenia informacji niezbędnych w prowadzonym badaniu rynku. Wszystkie ww. pisma Prezesa Urzędu zostały przez PAI S.A. odebrane: wezwanie z dnia 14 lipca 2005 r. w dniu 15 lipca 2005 r. (dowód: potwierdzenie odbioru - karta Nr 5), monit z dnia 3 sierpnia 2005 r. w dniu 4 sierpnia 2005 r. (dowód: potwierdzenie odbioru - karta Nr 7), a monit ostateczny z dnia 23 sierpnia 2005 r. w dniu 24 sierpnia 2005 r. (dowód: potwierdzenie odbioru - karta Nr 9). Wezwanie do udzielenia informacji z dnia 14 lipca 2005 r. odpowiadało wszystkim wymogom określonym w art. 45 ust. 2 ustawy o okik, a w szczególności, tak jak dwa późniejsze pisma, zawierało pouczenie o sankcjach za nie udzielenie informacji lub za

udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd. Pomimo trzykrotnego wzywania do udzielenia odpowiedzi PAI S.A. nie przekazał Prezesowi Urzędu żądanych informacji, co oznacza świadome uchylanie się od udzielenia jakiegokolwiek odpowiedzi. W wyniku takich działań doszło do utrudnienia realizacji zadań Prezesa Urzędu określonych w art. 26 pkt 3 ustawy o okik, tj. prowadzenia badań stanu koncentracji gospodarki oraz zachowań rynkowych przedsiębiorców.

W związku z powyższym w dniu 14 września 2005 r. Postanowieniem Nr 1/430-4/05 Prezes Urzędu wszczął postępowanie w sprawie nałożenia na PAI S.A., w oparciu o art. 101 ust. 2 pkt 2 ustawy o okik, kary pieniężnej za nie udzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu (dowód: karta Nr 1). Zgodnie z ww. przepisem Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość od 1 000 do 50 000 000 euro, jeżeli przedsiębiorca ten choćby nieumyślnie nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie (...) art. 45 ustawy o okik, lub udzielił informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

W tym samym dniu Prezes Urzędu na mocy Postanowienia Nr 2/430-4/05 (dowód : karta Nr 3) zaliczył w poczet dowodów następujące dokumenty z akt postępowania dotyczącego badania rynku o sygn. akt RŁO/401-15/05/MN:

1. Wezwanie z dnia 14 lipca 2005 r. o sygn. RŁO/401-15/05/MN-26.
2. Potwierdzenie odbioru ww. wezwania w dniu 15 lipca 2005 r. (zwrócone do Urzędu 19 lipca 2005 r.).
3. Monit z dnia 3 sierpnia 2005 r. o sygn. RŁO/401-15/05/MN-142.
4. Potwierdzenie odbioru ww. monitu w dniu 4 sierpnia 2005 r. (zwrócone do Urzędu 5 sierpnia 2005 r.).
5. Monit ostateczny z dnia 23 sierpnia 2005 r. o sygn. RŁO/401-15/05/MN-192.
6. Potwierdzenie odbioru ww. monitu ostatecznego w dniu 24 sierpnia 2005 r. (zwrócone do Urzędu 25 sierpnia 2005 r.).

Zawiadomienie o wszczęciu postępowania w sprawie o ukaranie za nie udzielenie informacji (dowód: karta Nr 2) oraz zawiadomienie o zaliczeniu w poczet dowodów (dowód: karta Nr 10) wraz z załączonymi postanowieniami Prezesa Urzędu PAI S.A. otrzymał w dniu 16 września 2005 r. (dowód: potwierdzenie odbioru - karta Nr 11). Przekazując ww. zawiadomienia dotyczące wszczętego postępowania Prezes Urzędu wezwał PAI S.A. do ustosunkowania się do przedstawionego zarzutu oraz przedstawienia i odpowiedniego udokumentowania informacji o przychodzie przedsiębiorcy osiągniętym w roku 2004 r. Z uwagi na brak odpowiedzi w określonym terminie 14 dni od daty otrzymania ww. zawiadomień Prezes Urzędu w dniu 5 października 2005 r. wystosował monit (sygn. akt RŁO/430-4/05/MN-5), który został przez PAI S.A. odebrany w dniu 10 października 2005 r. (dowód : potwierdzenie odbioru - karta Nr 13).

W dniu 26 września 2005 r. do Prezesa Urzędu wpłynęło pismo, w którym PAI S.A. powołując się na sygn. RŁO/401-15/05/MN, czyli sygnaturę badania rynku, w którym nie udzielił odpowiedzi, zobowiązał się do przedłożenia kwestionariusza badania rynku do dnia 30 września 2005 r. W dniu tym do Prezesa Urzędu wpłynął wypełniony kwestionariusz badania rynku, który został zarejestrowany, podobnie jak pismo z dnia 26 września 2005 r. w postępowaniu dotyczącym prowadzonego badania rynku (sygn. pisma RŁO/401-15/05/MN-289).

Odpowiadając na zawiadomienie o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej z tytułu nie udzielenia informacji w piśmie z dnia 12 października 2005 r. PAI S.A. wyjaśnił przyczyny opóźnienia w przekazaniu kwestionariusza badania rynku. Zdaniem PAI

S.A. wypełnienie kwestionariusza wymagało zaangażowania kilku osób, a ponadto wezwanie do udzielenia informacji zostało wystosowane w okresie wakacyjnym, który jest okresem urlopowym, kiedy nie ma możliwości rzetelnego wypełnienia przesłanej przez Prezesa Urzędu ankiety. We wspomnianym piśmie PAI S.A. wniósł o odstąpienie od nałożenia kary z uwagi na ww. obiektywne jego zdaniem przyczyny usprawiedliwiające niedostarczenie Prezesowi Urzędu żądanych informacji (dowód: karta Nr 14). W kolejnym piśmie datowanym również na 12 października 2005 r. PAI S.A. przedstawił informację osiągniętych przychodach za rok 2004, który wyniósł (tajemnica przedsiębiorstwa)(dowód: karta Nr 15). Na żądanie Prezesa Urzędu z dnia 13 października 2005 r. (dowód: karta Nr 16) PAI S.A. pismem z dnia 18 października 2005 r. udokumentował wysokość osiągniętego przychodu przedstawiając rachunek zysków i strat za rok 2004 w wariantach porównawczych (dowód: karta 26 i 27). Z powyższego dokumentu wynikało, iż na ogólną wielkość przychodu za rok ubiegły w ww. wysokości złożyły się przychody netto ze sprzedaży w wysokości (tajemnica przedsiębiorstwa) zł, pozostałe przychody operacyjne w wysokości (tajemnica przedsiębiorstwa) zł oraz przychody finansowe w wysokości (tajemnica przedsiębiorstwa)zł.

W dniu 19 października 2005 r. Prezes Urzędu zawiadomił PAI S.A. o zakończeniu zbierania materiału dowodowego oraz o możliwości zapoznania się z aktami zgromadzonymi w sprawie (dowód: karta Nr 28). PAI S.A. nie skorzystał z możliwości zapoznania się z aktami sprawy.

Prezes Urzędu ustalił i zważył, co następuje:

Zakres działania Prezesa Urzędu jako centralnego organu administracji rządowej właściwego w sprawach ochrony konkurencji i konsumentów został określony w art. 26 ustawy o okik. Art. 26 pkt 3 stanowi, iż do zakresu działania Prezesa Urzędu należy prowadzenie badań stanu koncentracji gospodarki i zachowań rynkowych przedsiębiorców. Ponadto zgodnie z art. 26 pkt 6a do zadań Prezesa Urzędu należy również współpraca z innymi organami, do których zakresu działania należy ochrona konkurencji i konsumentów. Realizacja zadań Prezesa Urzędu dokonywana jest w interesie publicznoprawnym i wymaga współdziałania ze strony przedsiębiorców, a brak takiego współdziałania może utrudnić lub wręcz uniemożliwić ich realizację. Żądanie Prezesa Urzędu do udzielenia informacji nie może być traktowane jako naruszenie interesu prywatnoprawnego profesjonalnych uczestników obrotu gospodarczego.

Zgodnie z art. 45 ust. 1 ustawy o okik przedsiębiorcy oraz związki przedsiębiorców są obowiązane do przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu. Obowiązek udzielania wszelkich koniecznych informacji, które niezbędne są Prezesowi Urzędu do realizacji ustawowych działań, ciąży na wszystkich przedsiębiorcach i związkach przedsiębiorców, jeżeli dysponują oni wiadomościami istotnymi dla prowadzonego przez Prezesa Urzędu postępowania. Każdy przedsiębiorca lub związek przedsiębiorców, do którego Prezes Urzędu zwróci się z żądaniem udzielenia informacji ma obowiązek udzielenia odpowiedzi w pełnym zakresie w terminie wyznaczonym przez Prezesa Urzędu (E. Modzelewska-Wąchal, Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz, Warszawa 2002, s. 222). Można zatem przyjąć, iż od momentu otrzymania przez jakiegokolwiek przedsiębiorcę wezwania Prezesa Urzędu na przedsiębiorcy tym ciąży obowiązek podjęcia wszelkich niezbędnych czynności do przygotowania i przesłania informacji żądanych przez Prezesa Urzędu w określonym przez niego terminie. Należy podkreślić, iż zakres informacji wymaganych od przedsiębiorców określa Prezes Urzędu, przy czym podmioty te zasadniczo nie mogą kwestionować zakresu żądanych informacji, bowiem ocena, czy żądane materiały są niezbędne do realizacji zadań przez Prezesa Urzędu, należy do

tego organu (wyrok Sądu Antymonopolowego – obecnie Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 16 grudnia 1998 r., sygn. akt XVII Ama 62/98).

W prowadzonym badaniu lokalnych (powiatowych) rynków usług dostępu do Internetu zakres żądanych informacji dotyczył świadczonych przez przedsiębiorcę usług dostępu do Internetu, a w szczególności informacji o obszarze na którym świadczy ww. usługi, stosowanych technologiach, danych liczbowych dotyczących m.in. przychodów netto uzyskiwanych ze świadczenia ww. usług w określonych przez Prezesa Urzędu przedziałach czasowych oraz danych o liczbie abonentów w wybranych momentach czasowych. W związku z powyższym PAI S.A., tak jak i inni przedsiębiorcy uczestniczący w badaniu, został wezwany do wypełnienia kwestionariusza badania rynku i przedstawienia dokumentu potwierdzającego formę prowadzenia działalności gospodarczej. Zakres żądanych informacji odpowiadał celom prowadzonego przez Prezesa Urzędu badania rynku. Zebrane przez Prezesa Urzędu dane liczbowe służyć miały jako podstawa do określenia udziałów rynkowych przedsiębiorców działających na poszczególnych rynkach powiatowych.

Podkreślenia wymaga fakt, iż prowadzone badanie rynku nie służyło tylko i wyłącznie realizacji celów ustawowych Prezesa Urzędu, ale rozpoczęte zostało w związku z organizowanymi przez Prezesa Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty (dalej: „Prezes URTiP”) 317 przetargami na rezerwację częstotliwości z zakresu 3,6-3,8 GHz z służbie radiokomunikacji stałej lądowej z przeznaczeniem na cyfrowe sieci radiowego dostępu abonenckiego, które mogą być wykorzystane dla świadczenia usług szerokopasmowego dostępu do Internetu. Z tego powodu uznać należy, iż podjęte przez Prezesa Urzędu działania miały przede wszystkim na celu współpracę z Prezesem URTiP, który jest centralnym organem administracji rządowej i organem regulacyjnym w zakresie dziedziny rynku usług telekomunikacyjnych i pocztowych. Współdziałanie Prezesa Urzędu i Prezesa URTiP w ww. zakresie stanowi więc współpracę z innymi organami w zakresie ochrony konkurencji i konsumentów, o której mowa w art. 26 pkt 6a ustawy o okik.

Uzyskanie rezerwacji na ww. częstotliwości będzie uprawniało do wykorzystania częstotliwości na danym obszarze przetargowym (zblizonym go obszaru samorządowego powiatu) do 31 grudnia 2020 r. Jednym z pięciu kryteriów oceny złożonych ofert jest zachowanie warunków konkurencji oraz wysokość kwoty zadeklarowanej przez uczestnika postępowania przetargowego. Art. 116 ust. 6 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo Telekomunikacyjne (Dz.U. z 2004 Nr 273, poz. 2703, ze zm.) stanowi, iż w sprawie zachowania warunków konkurencji Prezes URTIP zasięga opinii Prezesa Urzędu. Opinia wydawana jest przez Prezesa Urzędu w trybie art. 106 kpa (regulującego zasady współpracy organów administracji publicznej przy wydawaniu decyzji), który stanowi, iż w przypadku gdy przepis prawa uzależnia wydanie decyzji lub zajęcie stanowiska przez inny organ (wyrażenia opinii lub zgody albo wyrażenia stanowiska w innej formie), decyzję wydaje się po zajęciu stanowiska przez ten organ. W związku z powyższym przyjąć należy, iż brak współpracy przedsiębiorców w toku prowadzonego przez Prezesa Urzędu badania lokalnych (powiatowych) rynków usług dostępu do Internetu, objawiający się nieudzielaniem żądanych informacji, prowadzić może nie tylko do utrudnienia lub uniemożliwienia realizacji zadań ustawowych Prezesa Urzędu, ale również negatywnie oddziaływać na przebieg i terminowość postępowania przetargowego prowadzonego przez Prezesa URTIP. Wydanie opinii o wpływie jaki rozstrzygnięcie przetargu wywrze na stan konkurencji na poszczególnych rynkach świadczenia usług dostępu do Internetu nie jest bowiem możliwe bez uprzedniego zbadania stanu konkurencji na tych rynkach, zaś podstawowym źródłem informacji w ww. zakresie są niewątpliwie dane przekazane przez poszczególnych przedsiębiorców świadczących przedmiotowe usługi. Warto podkreślić, iż w szczególności nieuzyskanie przez

Prezesa Urzędu informacji od przedsiębiorców, którzy obsługują dużą liczbę abonentów usług dostępu do Internetu na danym rynku powiatowym, prowadzi do bardzo niekorzystnego zniekształcenia dokonywanej oceny udziałów rynkowych poszczególnych przedsiębiorców.

Powszechna Agencja Internet PAI S.A. z siedzibą w Łodzi przy ul. Kilińskiego 119 jest spółką prawa handlowego wpisaną do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000064641 (dowód: karty od Nr 18 do Nr 25). Zgodnie z odpisem z KRS (Dział 3, Rubryka 1) spółka prowadzi działalność gospodarczą między innymi w zakresie sprzedaży komputerów i sprzętu telekomunikacyjnego, telekomunikacji, oprogramowania i baz danych oraz pozostałej działalności związanej z informatyką. PAI S.A. jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 1 ustawy o okik.

Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie jest bezsporny. PAI S.A. otrzymał wezwanie do udzielenia informacji z dnia 14 lipca 2005 r., monit z dnia 3 sierpnia 2005 r. i monit ostateczny z dnia 23 sierpnia 2005 r. i na żadne z ww. pism nie udzielił jakiejkolwiek odpowiedzi w określonym przez Prezesa Urzędu terminie. Od momentu otrzymania pierwszego pisma Prezesa Urzędu – wezwania z dnia 14 lipca 2005 r. - na PAI S.A. ciążył obowiązek przygotowania i przesłania żądanych informacji w określonym terminie.

Prezes Urzędu nie podziela argumentacji PAI S.A. przedstawionej w piśmie z dnia 12 października 2005 r. Nie można przyznać racji tłumaczeniom, iż obiektywnymi przyczynami nieudzielenia informacji były okres wakacyjny oraz konieczność zaangażowania do wypełnienia kwestionariusza kilku pracowników. Prezes Urzędu podkreśla, iż wszystkie wezwania zostały przez PAI S.A. odebrane, co świadczy o tym, iż w lipcu i sierpniu bieżącego roku, a więc w okresie wakacyjnym, zapewniona była normalna praca sekretariatu spółki. Żadne z pism kierowanych przez Prezesa Urzędu w związku z prowadzonym badaniem rynku nie spotkało się z jakąkolwiek reakcją ze strony PAI S.A. Jeżeli nawet w istocie przyczyną zignorowania wezwań Prezesa Urzędu mogłyby być ww. przyczyny PAI S.A. nie podjął żadnych działań aby skontaktować się z Prezesem Urzędu, przedstawić sytuację i poprosić o przedłużenie terminu przedstawienia żądanych informacji. Prolongata terminu wypełnienia kwestionariusza byłaby wówczas możliwa, gdyż sytuacja taka miała miejsce w odniesieniu do kilku innych uczestników tego samego badania. Dopiero po otrzymaniu zawiadomienia o wszczęciu postępowania o ukaranie w związku z nieudzieleniem informacji PAI S.A. podjął działania, w wyniku których w dniu 30 września 2005 r. do Prezesa Urzędu wpłynął wypełniony kwestionariusz badania rynku. Od dnia otrzymania pierwszego wezwania (15 lipca 2005 r.) do dnia udzielenia odpowiedzi (30 września 2005 r.) upłynęło aż dwa i pół miesiąca. Gdyby nie otrzymane zawiadomienie o wszczęciu postępowania o ukaranie PAI S.A. nie podjął by zapewne żadnych kroków w celu wypełnienia ciężącego na nim obowiązku przekazania żądanych informacji.

Okoliczność udzielenia przez PAI S.A. informacji po wszczęciu postępowania o ukaranie nie mogła doprowadzić do odstąpienia przez Prezesa Urzędu od wymierzenia kary i umorzenia postępowania. Jak podkreślił Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7 kwietnia 2004 r. (sygn. akt III SK 31/2004) sformułowanie „nie udzielenie informacji” zawarte w art. 101 ust. 2 pkt 2 ustawy o okik oznacza zarówno nie udzielenie informacji w ogóle, jak i udzielenie informacji po wyznaczonym przez Prezesa Urzędu terminie. Za niedopuszczalną Sąd uznał argumentację, opierającą się na stwierdzeniu, iż kara pieniężna nie może być nałożona po udzieleniu przez przedsiębiorcę żądanych informacji, nawet jeśli nastąpiło znaczne przekroczenie wyznaczonego mu terminu. W takim przypadku nie byłoby możliwe penalizowanie niezgodnych z prawem zachowań przedsiębiorcy tylko z takiego powodu, iż informacja, choć rażąco spóźniona, została jednak udzielona. Udzielenie informacji po

upływie wyznaczonego terminu stanowi bowiem taką samą przeszkodę w osiągnięciu celu jak nie udzielenie jej w ogóle.

Kary pieniężne nakładane przez Prezesa Urzędu w związku z nie udzieleniem informacji mają po pierwsze charakter represyjny (nakładane są za naruszenie ustawowego obowiązku udzielania informacji na żądanie Prezesa Urzędu), po drugie prewencyjny (mają zapobiegać podobnym naruszeniom w przyszłości i zniechęcać do naruszania prawa), zaś zagrożenie nimi, czyli potencjalna możliwość nałożenia kary przez Prezesa Urzędu, nadaje im charakter dyscyplinujący. W interesie Prezesa Urzędu leży zapobieganie sytuacjom, w których przedsiębiorcy poprzez nie udzielenie informacji opóźniają lub uniemożliwiają realizację jego zadań ustawowych. Sąd Najwyższy w ww. wyroku stwierdził, iż kara pieniężna jest sankcją za niedopełnienie obowiązku i ma na celu zniechęcenie przedsiębiorców do nieprzestrzegania obowiązku udzielania informacji na żądanie Prezesa Urzędu. Cel taki wymaga nie tylko przyjęcia możliwości nałożenia kary wówczas, gdy do chwili wydania przez Prezesa Urzędu decyzji o nałożeniu kary nie została udzielona jakakolwiek informacja, ale także ukarania przedsiębiorcy w przypadku, gdy informacja została przekazana ze znacznym opóźnieniem, już po wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej.

Zgodnie z art. 101 ust. 2 pkt 2 ustawy o okik Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość od 1 000 do 50 000 000 euro, jeżeli przedsiębiorca ten choćby nieumyślnie nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie (...) art. 45 ustawy o okik, lub udzielił informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd. Nakładanie kar w trybie art. 101 ust. 2 pkt 2 ustawy o okik odbywa się w trybie uznania administracyjnego, co oznacza, że o ich wysokości decyduje w konkretnej sprawie Prezes Urzędu w oparciu m.in. o kryteria wskazane w art. 104 ustawy o okik. Zgodnie z ww. przepisem przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych, o których mowa w art. 101-103 ustawy o okik należy uwzględnić w szczególności okres, stopień oraz okoliczności uprzedniego naruszenia przepisów ustawy.

Ustalając wysokość kary pieniężnej Prezes Urzędu wziął przede wszystkim pod uwagę stopień zawinienia. Jak wykazano powyżej, do czasu wszczęcia postępowania antymonopolowego w sprawie nałożenia kary pieniężnej, PAI S.A. nie podjął żadnych czynności w celu przedstawienia Prezesowi Urzędu żądanych informacji i dokumentów. Postępowanie w sprawie nałożenia kary pieniężnej zostało wszczęte równo 2 miesiące po wystosowaniu przez Prezesa Urzędu pierwszego pisma z wezwaniem do udzielenia informacji, a odpowiedź w formie wypełnionego kwestionariusza badania rynku dotarła do Prezesa Urzędu po upływie dwóch i pół miesiąca od daty ww. pisma. Nie przedstawienie przez PAI S.A. żądanych informacji w określonym terminie wpłynęło negatywnie na przebieg prowadzonego postępowania w sprawie badania rynku. Prezes Urzędu nie uwzględnił wyjaśnień dotyczących opóźnienia w przekazaniu informacji z uwagi na fakt, iż PAI S.A. nie kontaktował się z Prezesem Urzędu w sprawie ewentualnego przedłużenia terminu udzielenia odpowiedzi. Z przedstawionych w końcu przez PAI S.A. informacji wynikało, iż jest on jednym z kilku największych przedsiębiorców świadczących usługi dostępu do Internetu na wyodrębnionym dla potrzeb postępowania przetargowego rynku powiatu łódzkiego (wraz z powiatem grodzkim miasto Łódź). W związku z powyższym uznać należy iż nie udzielenie informacji przez PAI S.A. w znaczącym stopniu wpłynęło na obraz rynku określany przez Prezesa Urzędu dla potrzeb prowadzonego postępowania. Brak żądanych informacji od dużego podmiotu, co warto dodać działającego w formie spółki akcyjnej, wpływa bowiem na zafałszowanie wyliczonych udziałów rynkowych poszczególnych przedsiębiorców.

Za okoliczność łagodzącą Prezes Urzędu mógł w niniejszej sprawie uznać jedynie fakt, iż PAI S.A. po raz pierwszy naruszyła przepisy ustawy o okik poprzez nie udzielenie informacji na żądanie Prezesa Urzędu.

Prezes Urzędu ustalając wysokość kary pieniężnej uwzględnił także sytuację finansową PAI S.A. Z przedstawionego rachunku zysków i strat za rok 2004 wynikało, iż PAI S.A. osiągnął w roku 2004 przychód w wysokości (tajemnica przedsiębiorstwa) zł.

Zgodnie z art. 101 ust. 2 pkt 2 ustawy o okik minimalna wysokość kary wynosi 1 000 euro, a jej wysokość maksymalna 50 000 000 euro. Zgodnie z art. 115 ustawy o okik wartość euro, o której mowa w przepisach ustawy, podlega przeliczeniu na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary. Średni kurs waluty euro wg Tabeli Nr 256/A/NBP/2004 z dnia 31 grudnia 2004 r. wyniósł 4,0790 zł. W związku z tym minimalna wysokość kary po przeliczeniu na złote wynosi 4079 zł, a jej wysokość maksymalna 203 950 000 zł.

Ustalona przez Prezesa Urzędu kara pieniężna w wysokości 16 316 zł (równowartość 4000 euro) stanowi zaledwie (tajemnica przedsiębiorstwa) przychodu PAI S.A. za rok 2004. Zdaniem Prezesa Urzędu wymierzona kara pieniężna jest adekwatna do stopnia zawinienia przez PAI S.A. i skutecznie zapobiegnie naruszeniom ustawy przez ten podmiot w przyszłości. Spełnia ona również rolę ogólnoprewencyjną, zniechęcającą do naruszania prawa przez przedsiębiorców.

Art. 105 ust. 3 ustawy o okik określa, iż środki finansowe pochodzące z kar pieniężnych, o których mowa w art. 101-103 ww. ustawy, stanowią dochód budżetu państwa.

Zgodnie z art. 105 ust. 4 ustawy o okik karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji, na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie prowadzone w NBP O/O Warszawa o numerze 51-10101010-0078782231000000.

Stosownie do treści art. 78 ust. 1 ustawy o ochronie (...) w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura w Łodzi.

*Z upoważnienia
Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów*

Dyrektor Delegatury

Iwona BIELSKA

Otrzymuje:
Powszechna Agencja Internet PAI S.A.
ul. Kilińskiego 119
00-949 Łódź